

ضامن به نسبت مشتری مسئول پرداخت ضرر است

احتمال وقوع اینکه بانک در صورت عدم پرداخت مدیون اصلی در مرحله نخست، به دنبال ضامن برود بسیار کم است، زیرا ضامن می‌تواند مدعی شود که بانک طبق مقررات ابتدا باید از مدیون اصلی استیفای تعهد کند.

يك حقوقدان اظهارکرد: احتمال وقوع اینکه بانک در صورت عدم پرداخت مدیون اصلی در مرحله نخست، به دنبال ضامن برود بسیار کم است، زیرا ضامن می‌تواند مدعی شود که بانک طبق مقررات ابتدا باید از مدیون اصلی استیفای تعهد کند.

به گزارش شبکه اجتهاد، ناصر چوبدار درباره مسولیت ضامن و مبحث ضمانت در امور بانکی، اظهار کرد: در قانون مدنی ضامن این گونه تعریف می‌شود که در مقابل شخصی، شخص دیگری برای پرداخت تعهدات دیونش ضمانت کند.

وی با تأکید بر اینکه به موجب قانون مدنی در باب ضمانت، ضامن در مقابل بانک به همان میزانی که بانک با مشتری قرارداد دارد، مسوول پرداخت و جبران ضرر و زیان بانک است، گفت: به میزان قراردادی که بانک با مشتری خود دارد و ضامن به هر میزان ریالی یا ارزی که آن فرد را ضمانت می‌کند، باید در قبال بانک تأمین کند.

این وکیل دادگستری یادآور شد: در صورتی که مدیون اصلی در مواعد مقرر و طبق شرایط قرارداد پرداخت نکند، بانک به موجب شرایطی که در قرارداد ذکر شده مختار است که به هر يك از ضامن یا مضمون‌عنه یا هر دو با هم مراجعه کند.

چوبدار افزود: معمولاً بانک‌ها طبق شرایط فی‌مابین عمل می‌کنند، به این معنا که در صورتی که مشتری در سررسید به تعهدات خود عمل نکند، به خود مدیون اخطار می‌کنند که نسبت به انجام تعهداتش اقدام کند و وقتی مشتری تعهداتش را اجرا نکرد، پس از مدتی شعبه مذکور مورد را به سرپرستی بانک ارجاع و پس از آن به اداره حقوقی ارسال می‌کند.

وی خاطرنشان کرد: قبل از مرحله ارسال به اداره حقوقی، معمولاً به اداره پیگیری وصول مطالبات داده می‌شود تا اقدام کنند. پس از آنکه اقدامات دوستانه موثر واقع نشد بانک طبق شرایط قرارداد عمل می‌کند، یعنی اگر بانک از خود مشتری اسنادی در رهن داشته باشد از آن‌ها استفاده می‌کند و اگر نداشته باشد از اسناد ضامن استفاده می‌کند.

این حقوقدان گفت: احتمال وقوع اینکه بانک در صورت عدم پرداخت مدیون اصلی در مرحله اول به دنبال ضامن برود بسیار کم است زیرا ضامن می‌تواند مدعی شود که بانک طبق مقررات ابتدا باید از مدیون اصلی استیفای تعهد کند و اگر وی پرداخت نکرد سپس به ضامن مراجعه کند.

چوبدار خاطرنشان کرد: بر اساس ماده 249 قانون تجارت، معمولاً بانک‌ها از مشتری‌های خود بابت تسهیلاتشان سفته به عنوان یکی از اسناد ضامن دریافت می‌کنند که این سفته‌ها به تعهد مشتری و تضمین شخص ثالثی در اختیار بانک قرار می‌گیرد که در چنین حالتی، طبق ماده مذکور، متعهد و ظهرنویس متضامناً در قبال بانک مسوول خواهند بود و بانک در چنین حالتی مختار است که به هر يك از این دو مراجعه کند. منبع: خبرگزاری ایسنا